

Egy másodperccel később

Ennek a bejegyzésnek a címét az azonos című könyvtől kölcsönöztem. A könyvről nagyon klassz [kritikák olvashatók a moly.hu-n](https://moly.hu/noveltar/2019/09/20/egy-masodperccel-kesobb). Egyébként a könyvmolyok társaságát minden könyvolvasónak csak ajánlani tudom, értékeléseik nekem eddig mindig bejöttek.

EMP; három betű, az elektromágneses impulzus rövidítése. EMP nagyon sok esetben keletkezhet, például villámcsapás, szénkefés motorok vagy éppen napkisülés által. Közös jellemzőjük, hogy zavarják az elektromos berendezések működését, illetve a nagyobb energiájú EMP-k ezeknek a berendezéseknek a tönkremeneteléhez is vezethetnek. Az ötvenes években figyelték meg, hogy a nukleáris robbanások is a gamma-sugárzásuk által EMP-t (**NEMP**-et) válthatnak ki a levegő ionizálásán keresztül.

A magas-légköri nukleáris robbantások elvileg egy, úgynevezett *Compton-hatáson* keresztül egy sokkal kiterjedtebb és nagyobb energiájú EMP-t tudnak kiváltani a felszínen, ami gyakorlatilag hatalmas területeken lenne képes az összes, árammal működő rendszert kiütni. Ennek az elméletnek persze vannak támogatói és ellenzői is, feltehetően több, nukleáris fegyverekkel rendelkező állam is kísérletezik EMP-fegyverekkel.

Az Egyesült Államok képviselőházának leköszönt elnöke, *Newt Gingrich* a következőképpen írja le egy Amerika elleni esetleges EMP támadás katasztrofális következményeit:// „Ez nem csupán ártalmatlan spekuláció, hanem kilenc elismert amerikai tudós kutatási eredményeinek közös következtetése, amit össze is foglaltak a bizottság számára készített jelentésben az Amerikai Egyesült Államokat fenyegető elektromágneses (EMP-) támadásról.”// William R. Forstchen - Egy másodperccel később, részlet

A regény ennek a fegyvernek a meglétét olyannyira kész tényként kezeli, hogy az első ötven oldalon belül fel is robbantanak belőle párat, ebből kettőt az USA felett. A fegyver gyakorlatilag azonnal a középkorba repíti vissza az államokat; az összes autó leáll, minden repülőgép lezuhan, a közművek megszűnnek. Az emberek az első délután még fel sem fogják, mi történt.

Vidám partikon elgrillezgetik az áram nélkül maradt hűtőik hústartalmát, és várják, hogy mikor tér vissza az áram, zökken vissza az életük a régi kerékvágásába. Ezen a ponton szeretnék elkanyarodni a regénytől és az EMP hatásaitól, ugyanis a könyv sok ponton rettentően valós dolgokra mutat rá. A

társadalmunk ugyanis végletesen elkényelmesedett, erről a nagyszüleink tudnának igazán véleményt formálni, ha bárki is hallgatna még rájuk. Az ő életükben voltak még háborúk, forradalmak és gazdasági válságok; ők még tudták ezeket a válságokat (valamelyest) kezelni.

Ma viszont végletesen függünk az ellátórendszereinktől. Az új építésű garzonokban már konyha sincs, mert az egy felesleges tér, mert minden házhoz rendelhető. Olyan rendszerekre alapozzuk a hitünket, melyek rendkívül sérülékenyek, és például egy komolyabb áramszünet hatására az egész életünk kártyavárként omolhat össze.

Voltak erre a történelemben példák, ilyen volt például az észak-amerikai 77-es new yorki, vagy a 2003-as észak-keleti „blackout” (erről terjedelmi okok miatt egy külön bejegyzésben szeretnék írni). Habár sokan úgy hiszik, hogy ilyesmi Európában nem fordulhat elő, cáfolnám őket.

Például jelenleg Németországban nagyon hiányzik egy észak-déli vezetékhálózat, melyet bár már elkezdtek építeni, de jelenleg az északi tengeri szélenergiát a déli országrészekbe a környező országok villamos hálózata szállítja, melyeket nem erre a célra és irányra építettek ki, ezáltal ez az áram igencsak leterheli ezeket.

Egy komolyabb hiba esetén az európai áramellátás elemei – csakúgy, mint az észak-amerikai – dominóként dőlnének meg. Ráadásul egy ilyen helyzet akkor a legvalószínűbb, ha a villamosenergia-fogyasztás egyébként is magas, vagy valamilyen szélsőséges időjárás üt be, azaz kánikulai hőségben vagy télen, a nagy hidegben. Érdeemes néha a nagy modernizálások közepette kicsit megállni, felnézni és elgondolkozni azon, hogy ilyenkor velünk mi történne. Tehát nem az EMP-ből kell kiindulni – mert abból egyszerűen nem lehet – hanem „csak” egy hosszabb áramszünetből.

Elismerem, ebből a szempontból örült vagyok – de miután nejem is elolvasta ezt a könyvet, kijelentette, hogy legalább már érti az örültségeim néhány kontextusát. A házunkba régimódi sparherd-et építettem a konyhába (az indukciós lapok mellé) – miközben az összes szomszéd kidobálta ezeket, mondván, hogy csak a kosz jár velük. A kertünk végébe tyúkólat tervezek építeni, bár ezen a ponton nejemmel „üzletet kötöttem”, mert bár ezen a tervemen jelentősen megütközött, de ő meg kutyát szeretne, ahhoz meg kerítést kell építeni (:építenem).

Bár a kertünket – a négy gyerek okán – nem alakíthatom veteményessé, de a házfalakra vertikális kertet építtek, teljesen automatikus öntözőrendszerrel és esővíztárolókkal. A tetőre telepített napcellák pedig az önellátáson kívül némi megtakarítást is hoznak az egyébként meglehetősen brutális villanyszámlánkon.

Az, hogy az ismeretségi körünk és a szomszédaink örülnek tartanak, számomra teljesen megszokott állapot, a családom ezeket csak a szokásos bogaraim közé sorolja, mármint hogy [blogot írok](#), meg a meglehetősen szakbarbár [lama PLC-t](#), meg robotokat építek, épületautomatizálást meg ilyenek.

Egy komolyabb hálózati összeomlás után pár napig eltartana, amíg a hálózat talpra állna. Mi történne ez alatt az idő alatt?

Habár a 2003-as amerikai áramszünetre ez annyira nem volt jellemző, az 1977-es new yorki áramszünet esetén Mayor Abraham Beame szavai szerint „*night of terror*” alakult ki, azaz a városban rendesen elszabadultak az indulatok. Ezenkívül nagyon sokat a liftekben rekedtek, a vízellátás megszűnése miatt egyrészt csapvíz sem volt a házakban, de a wc-kkel is (ugye) adódtak problémák.

A klímák leállása a helyzetet a városban még elviselhetetlenebbé tette – az eset júniusban történt. Ha egy ilyen leállás a téli időszakban történik, az a fűtési rendszerek nagy részét használhatatlanná teszi. Nemcsak a villanyfűtés, hanem a többi fűtés sem fog menni a keringetőszivattyúk kiesése okán.

Az aktuális hírekhez is nehéz lenne hozzájutni, mivel a mobilhálózatok is többnyire leállnának, de a telefonok is gyorsan lemerülnének. A klasszikus Szokol-rádiók rögtön felértékelődnének, főleg, ha elem is van bennük.

Vidéken a helyzet jó eséllyel korántsem lenne ennyire súlyos. Az épületek egy része még mindig fűthető fával, a napcellák a tetőn legalább napközben adnának áramot (persze, csak abban az esetben ha szigetmódban is működőképesek maradnak) és a (tartályos) gázfűtések, szén- és fakandallók és kazánok is működnének.

Ráadásul a régi építésű házakban még van spájz, meg a padláson is szokott lógni kolbász, sonka, és a leolvadó mélyhűtőt is gyorsan ki kell enni.

Nilván ezzel nem azokat az embereket akarom igazolni, akik atombunkert építenek a kertjükbe és alufólia-sapkával a fejükön ott várják a világvége eljövetelét, Gábiel arkangyal személyes felkonferálásában. Egyszerűen csak arról beszélek, hogy néha egy kicsit azon a lehetőségen is elgondolkodhatunk, hogy mi lenne, ha a dolgok nem az optimális módon következnének be, hanem egy kicsit kizökkenne a világunk egyébként is eléggé csikorgó kereke.

Meg olvassunk jó könyveket!

Mindemellett saját, első naptól nyilvánvaló felkészületlenségével is szembesülnie kellett, annak ellenére, hogy végül legalább inzulint sikerült beszereznie. Élelem, tartós élelmiszerek, egyetlen húszkilós zsák rizs vagy liszt, cipők, elemek, egy tartalék tesztkészlet Jennifernek, a pokolba is, akár fogamzásgátló Elizabethnek, kutyakaja, egy vízszűrő, hogy ne kelljen minden alkalommal felforralni a vizet, amit a most már mocsárszöld vizű medencéből mertek ki... Ezekről mind előre gondoskodnia kellett volna. William R. Forstchen - Egy másodperccel később, részlet

Kedves olvasóm! Ha már idáig eljutottál az olvasásban, talán joggal feltételezhetem, hogy nem volt

teljesen érdektelen számodra ez a bejegyzés. Jaj, le ne ixelj még; nem pénzt akarok tarhálni.

Pusztán annyit kérek, hogy ha van olyan ismerősöd, akivel jól tudnál vitatkozni az itt leírtakról, vagy csak simán megosztanád vele, kérlek, ne késlekedj!

Továbbra is keresek megjelenési lehetőséget az írásaim számára. Ha esetleg van ötleted, oszd meg velem! Elérhetőségeim az [Impresszumban](#) található.

A passport.blog jelenlegi egyetlen megjelenési lehetősége a Facebook. Ha értesülni szeretnél az új bejegyzésekről, kövesd a [Bolyongó Facebook oldalt](#).

Ha szeretnéd a bejegyzést kinyomtatni, vagy önálló formában menteni, ennek a legegyszerűbb módja a PDF formába konvertálás. Ezt a jobb oldali, fentről negyedik (Adobe) ikonnal teheted meg.

Eddigi bejegyzések a bolyongó.hu-n

Az összes bejegyzés ABC-be rendezett [indexe itt található](#). A blog helyekhez köthető bejegyzései a google.maps térképen is megtalálhatók: [A világ valódi csodái](#). A mostanában a blogon megjelent írások a [főoldalon jelennek meg](#).

2026/05/28 18:05

Források

slate.com: [Where Have All the Looters Gone?](#)

[tech](#), [könyv](#), [nukleáris](#), [robbantás](#), [2018](#), [blackout](#), [USA](#), [EMP](#), [világvége](#), [összeomlás](#), [William R Forstchen](#), [Compton hatás](#), [disztópia](#)

Bejegyzésmegtekintések száma: 160

From:

<https://www.bolyongo.hu/> - **bolyongó**

Permanent link:

https://www.bolyongo.hu/doku.php?id=passport:egy_masodperccel_kesobb

Last update: **2026/08/01 17:04**

